

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Scintillae ignatianae sive S. Ignatii de Loyola sententiae et effata sacra

Ignacio <de Loyola>

Ratisbonae [u.a.], 1919

Index Rerum

[urn:nbn:at:at-ubi:2-1459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:at:at-ubi:2-1459)

INDEX RERUM

Numerus solus significat Sententiam S. Ignatii vel ejus commentarium et remittit ad paginam; numerus cum apposita littera N significat numerum Sententiarum S. Philippi Nerii.

A

Abnegatio propriæ voluntatis pluris faci-
enda est quam mortuorum suscitatio. 56.
in abnegatione sui ii præ ceteris exercitati
esse debent, qui vel nobilitate generis aut
doctrinæ ingeniive commendatione excel-
lunt. 215.

Abstinere a litibus non solum liberale, sed
et fructuosum. 26.

in **Abusum** abire potest omnis res, etiam
sanctissima, usu immodico. 307.

propter abusum aliquem nihil est abolendum,
quod ex se malum non sit. 237.

Accommodet se ipsum negotio, non nego-
tium sibi, quisquis amat felicem rei a se
agendæ finem imponere. 50.

Acedia est hostis peior gravissimo. 214.
propter acediam nostram in rebus spiri-
tualibus consolatione divina merito priva-
mur. 71.

- Actioni** tanto plus valoris accedit, quanto hæc magis recedit a voluntate propria. 121.
- Actus** in schola virtutis ponderantur, non numerantur. 151.
- Adversa** etiam inimicæ sortis tela justo proficua fiunt. 297.
- Adversa** nos ad Deum compellunt, a quo prospera nos abstrahunt. 60.
- Adversariorum** genus nullum periculosius, quam adversariis carere. 75.
- Adversitas** nulla nobis nocebit, si nulla dominetur iniquitas. 64.
- Adversitate** fortunæ corda Deum vere amanti amplius accenduntur. 76.
- Adversitates** super nos venientes non sunt timide fugiendæ, sed fortiter devincendæ. N 50.
- Aeger** audiri debet, si errare nolit medicus. 94.
- Aeger** dum pascitur, pascitur Dominus. 110.
- Aegritudo** animæ difficilior quam corporis. 121.
- Aegritudo** gravior majori digna est compassionem et affectu magis tractanda quam odio. 173.
- Aegritudo** multos meliores fecit, quos sanitas perdidisset. 81.
- Aegritudo** omnium meritorum campum pandit ei, qui sciat uti illa. 32.
- Aegroto** inserviturus ipsum putet esse Christum: ita majori cum amore et profectu ea opera præstatur. N 34.
- Aegrotum** invisurus sacerdos ne agat prophetam dicendo, non convaliturum ex morbo ægrum. N 80.

Aequus sit omnibus, obnoxius nemini, quisquis inter homines agere versarique tutus desiderat. 59.

Aestimatio sui credula facile est. 16.

Aestimationem ex veste qui quærit, alio se carere pretio satis docet. 135.

de **Aeternorum** crassa in orbi incuria. 239.

Affabilitas magnum naturæ donum. 322.

Affabilitate nullus potentior archistrategus ad hominum animos captivandos. 96.

Affectibus uti debemus uti domini servis; subesse debent rationis imperio, non præesse. 115.

Affectibus vis et vigor tollendus est, ne nocere possint. 35.

in affectu et in dejectione animi vehementi non statuendum quidquam; sed exspectandum, usque dum fervor recesserit. 225.

Affectu uno domito pax nondum meditanda, vivunt alii, qui male te perdant. 35.

Affectus ad divina nec in scholis discitur nec e libris hauritur, sed a Spiritu Sancto solo movetur. 306.

Affectus erga mulieres spiritualis facile degenerat in sensualem. 131.

Affectus est malus electionis arbiter. 316.

Affectus et fervor pretium ponunt operibus. 214.

Affectus in dubiis malus est iudex. 198.

Affectus omnis et in alterutram partem propensio exuendus scire cupienti, quid a se velit Deus. 39.

Affectus partiales obnoxii sunt. 59.

Affectus partiales sunt odiorum semina. 155.

- Affectus plus instruendus quam intellectus. 67.
- Affectus qui habet domitos, plus unius quadrantis meditatione fructus assequetur, quam crudus aliquis plurium. 211.
- Affectuum pravorum pulsu in insolenti quid faciendum sit. 136.
- Affectuum sacrorum magister est solus Spiritus Sanctus. 306.
- Afficiunt nos res ita, prout eas accipimus. 274.
- Afflictationes corporis non debent adhiberi sine confessarii licentia. N 8.
- Afflictationum corporalium finis sensus est corporis, non detrimentum. 174.
- Afflictiones corporis una singulis mensura dividi non possunt. 145.
- Afflictiones præferendæ sunt illæ, quæ sensum inferunt acriorem, sed damnum levius. 174.
- Agenda ita sunt omnia, ut quæsitæ laus ab actione procul sit. 222.
- Agendi recte obligatio tanto major, quanto altior locus, quo sors te constituit. 63.
- Agendi recte regulæ fidissimæ sunt agenda prævidere et acta in censuram vocare. 257.
- Agendorum regula prima. 1.
- Agendum aut scribendum nihil, unde rancor aut amaror aliquis nasci possit. 175.
- Agere multa, cum multis et tamen nec a se nec a Deo umquam recedere, magnum et rarum artificium est. 188.
- de Aliis nulli pejus sentiunt, quam qui nihil in se ipsis boni comperiunt. 288.

Aliis qui utilis esse cupit, sibi prius multum vacare debet. 33.

Aliorum delicta tu in tuæ fragilitatis melam converte. 220.

Aliorum operæ sæpe nostri gratia impediuntur, cum nostras aliis præstare debemus. 272.

Aliorum scelera si videntur, quid faciendum sit, innuitur. 228.

Alios docere vis? Exemplis age! 227.

Alios salvaturus præsidiis eget validioribus, ne se perdat. 33.

Aliud est esse, aliud videri humilem. 62.

Alta semper periculis obnoxia. 176.

Altaria cum quis visitat, petat a Sanctis, quibus ea dicata sunt, eleemosynam spiritualem. N 109.

Alterius sententiam seu propositionem obscuram unusquisque christianus pius promptiore animo debet in bonam partem trahere quam damnare. 312.

ad Altiora nati sumus, quam ut infimis delectemur. 88.

Amando fies invulnerabilis sine magiæ suspicione. 263.

Amare est de amati felicitate gaudere, non secus ac si amans eam possideret. 95.

Amare non est idem ac blandiri. 331.

Amat se quisque tanto sincerius, quanto plus a sui amore recedit. 198.

Amat te plus, qui, quod sequius est, monet, quam qui laudat. 182.

ubi amatur, ibi non laboratur vel certe labor ipse amatur. 347.

Ambitio inquietum malum, quod nec modum scit nec terminum. 299.

Ambitio justa hæc sola est: Deum diligere et in ejus amoris pretium in amando crescere. 95.

Ambitio malum mundi commune. 16.

Amicitia et mora omnis dissolvenda est cum eo, cujus anima gravi peccato est noxia. 36.

Amicum Christi non debet se reputare, qui animas non fovet, quas ille fuso sanguine redemit. 97.

Amicum habuisse, cui defectuum tuorum te monere sit indultum, magna est in proficiendo utilitas. 182.

Amicus esto omnibus, familiaris nemini. 59.

Amicus res pretiosa; nemo nisi optimus sit tibi amicus. 223.

Amor Dei cogit omnes ad omnium amores. 354.

Amor Dei solus est sinceræ fons lætitiæ. 178.

Amor est humerus et robur patientiæ. 73.

Amor est omnis hominis felicitas. 76.

Amor ille quæstuosissimus est, qui sine lucro, cujus omnis fructus est amare. 86.

Amor mirabilis artifex est. 73.

Amor nescit moras. 250.

Amor omnium quidem artium magister est, maxime tamen eloquentiæ. 262.

Amor proprius omnium animi affectionum parens et antesignanus. 292.

Amor proprius persæpe oculos mentis fascinat. 292.

Amor pares vel invenit vel facit. 47.

Amor plus valet quam omnes thesauri totius mundi. 152.

Amor, quem quis superfluum cognatis, studiis vel sibi impendit ipsi, totus eripitur Deo. N 44.

Amor sit universalis. 155.

Amor sui gravissimus est boni universalis hostis. 323.

Amor tanto major et sincerior est, quanto majus bonum est, quod amato desideratur. 331.

Amor verus cæcus esse debet ad propria commoda, etiam lucra spiritualia. 17.

in amore si vis proficere, loquere de amore. 262.

Amore vero omnes personæ amentur. N 100.

Amore vero qui Deum amat, sentit interdum abundantiam consolationis. N 45.

Amorem Deus magis ab operibus quam a verbis æstimat. 126.

Amori divino nil detrahit, qui proximum propter Deum diligit. 20.

Amoris Dei vel atomus dulcior est, quam omne, quod orbis mentitur esse amabile. 95.

Amoris objectum cum infinitum est, semper in amando proficere et perfici licet. 294.

Amoris proprii astutiæ deteguntur. 235.

Angelos in juvandis proximis oportet imitari. 132.

in Angelos si quæ invidia cadere posset, ista foret, quod homo pro Deo pati possit, Angelus non possit. 60.

Anima, quæ rei infinitæ pretio constitit, vilis esse non potest nisi illis, quibus nihil est se vilius. 79.

Anima, quæ se totam dedicat Deo, Dei est tota. N 43.

Anima quanto magis se reperit segregatam, tanto aptiorem se ipsam reddit ad quærendum attingendumque Creatorem. 339.

Anima quo minus corporalibus adhæret, eo magis rationis divinorumque capacior. 7.

Animæ desiderium explere solet non abundantia scientiæ, sed sensus et gustus rerum interior. 306.

Animæ in rebus qui sibi facem præfert, ignem sequitur fatuum. 52.

Animæ pericula et plura et graviora sunt corporeis. 33.

Animam Deus invitat ad solitudinem, dum ei vult ad cor loqui. 39.

Animam qui periculo facit obnoxiam, eam non æstimat. 84.

ad animarum curam plus facit uncia sanctitatis cum præclara sanitate corporis quam præclara sanctitas cum uncia sanitatis. 238.

Animarum curatores nulla re magis quam spiritu egent, ne, dum aliorum salutem curant, de sua periclitentur. 233.

Animarum fructui unus plus obesse quam centum prodesse possunt. 356.

Animarum in directione maxima, si ullibi, opus est discretione. 186.

Animarum regimen est ars artium. 27, 185.

Animarum saluti addictos ita oportet laborare, ut non tantum Deo, sed et hominibus propter Deum se gratos faciant. 196.

Animarum venator bonus initio multa dissimulare debet, quasi nesciat. 184.

Animas quærere plenum arduitas est opus. 271.

Animadversio solum erga caros fit, liberalitas etiam ad inimicos se extendit, castigatio solum ad amicos. 251.

Animalis homo non percipit, quæ sunt Spiritus. 57.

Animi imbellis est ad omnem sensum commoveri; fortis dissimulare novit aut in usum convertere. 242.

Animi inconstantis est, multa inchoare. 169.

Animi morbi ex tepore pariter et fervore nimio proficiscuntur. 270.

Animi motibus frangendis ardentius insistentum quam ossibus. 9.

Animi nulla re æque ac morum studiorumque similitudine capiuntur. 96.

Animi pace et tranquillitate potiuntur, experientia docente, non ignavi et tepidi, sed ardentes et gnavi in obsequio divino. 337.

Animi tranquillitate certe non fruetur is, qui habet intra se causam perturbationis ac tumultus. 303.

Animo cum quis est amaro totusque stomachabundus vel sentit appetitus sensuales, molestos eos ac perfrequentes, ne concidat aut fatiscat. N 84.

Animo forti nihil est invium. 6.

Animum Deus ponderat. 277.

Animus ad dura præparandus. 134.

Animus blande est inducendus ad ea, a quibus natura horret. 244.

Animus conturbatus non est aptus ad exsequendum munus suum. 193, 327.

- Animus** plurimum in corpus potest. 9.
Animus, qui terrenis plenus est cupiditatibus, non est capax divinarum gratiarum. 266.
Animus redditur bonus non ex bono corpore, sed viceversa. 9.
Animus scelerati primum occupandus est, ut ejus vitia expugnentur. 197.
Animus terrena sapiens erigendus est sensim sine sensu et per gradus, non per saltum, ad superna evehendus. 70.
Animus tum probatur magnus, si verbis calumniosis major fuerit. 30.
Animus tuus arbiter est felicitatis tuæ, immo conditor: tantam habes, quantam vis. 274.
Apostolatus nullus habet plus utilitatis, quam qui primum in se sui zeli vires exercet. 296.
Apostoli imago sit, ut, ubicumque agit, exempli primum luce, tum doctrinæ sanctioris calore innotescat. 247.
Apostoli officia: lucere et ardere. 280.
Apostolum inter et magnum ascetam discrimen. 238.
Appetere non multum, compendiosissima dutescendi via. 46.
Approbet quisque prius seipsum, tum facile in aliorum mentibus sui approbationem ingeret. 221.
Aptus regno Dei non est mittens manum ad aratrum et respiciens retro. 69.
Arbitrio suo qui cuncta conformari contendunt, et arrogantiae multum ostendunt et ignorantiae. 50.
Ariditas et successus par periculum faciunt precandi studio deditis. 144.

Armis ad salutem iisdem contra dæmonem utendum est, quibus ille abutitur ad nostram perniciem. 162.

Arrogantia duplex est velle humilitate mercari honores. 62.

Arrogantia grandis est credere, nihil in se nota vel censura dignum reperiri. 182.

Arrogantia parit odium. 78.

Ars artium est regimen animarum. 185.

Ars magna est scire gaudere. 87.

Artificium magnum, attamen rarum est agere multa, agere cum multis et tamen nec a se nec a Deo umquam recedere. 188.

Artis est nec obviæ nec vulgaris, inter malos non fieri malum. 33.

Artium difficillima, lingua rite uti. 40.

Artium nulla tot eget præceptis quam ars bene dicendi. 350.

Asperitas in eos, qui imbecillæ virtutis sunt, cur non sit adhibenda. 253.

Astutia male dicitur prudentia. 44.

de Auctoritate vera. 229.

Audacia infelix est consiliaria. 122.

Audacia nisi rationis freno contineatur, abit in temeritatem. 5.

Audaciæ argumentum certum et ruinæ initium est, suo consilio aut viribus fidere. 38.

Audendum aliquid. 6.

Auderemus si plura, plura etiam possemus. 192.

Audire facilius est quam loqui. 350.

Auxilia divina ibi præsto sunt, ubi deficiunt humana. 77.

B

Beate vivit ille, qui, quoad fieri potest, et in Deo mentem et Deum in mente versat assiduo. 104.

Beatitudinis incertum vivere et Deo interim ac proximorum saluti vivere præstat quam certum ejusdem gloriæ statim mori. 124.

Beneficium non est, sed genus inimicitiae nocentissimum, concedere, quod nocere potest. 31.

Beneficii novi sollicitatio est gratitudo pro uno. 366.

Benevola negatio morosis præponderat vitiis. 31.

ad benevolentiam hominum divini obsequii causa colligendam omnibus omnia fieri est necesse. 96.

Benignitas cui inutilis exstitit, utilis ejus exemplo ceteris sit severitas. 355.

Bona impedire semper malum, in eo potissimum, cujus munus foret bona docere. 272.

Bona non fiunt nisi renitentibus malis. 160.

Bona, quæ mundus ita nominat, mala potius sunt quam bona. 28.

Bona terræ omnia, dum sunt, delectant: illico transeunt et usu ipso fastidiuntur. 65.

Boni alicujus unicum granum cum securitate obtinere melius est quam centum cum periculo salutis. 84.

Boni quidpiam ab altero factum cum aliquis alius sibi attribuit indeque gloriatur, vehementer gaudere debet is, qui illud opus navavit. N 35.

Bonitati divinæ proprium est ea sollertius defendere, quæ a diabolo acrius oppugnantur. 11.

Bonitatis indicium est malis displicuisse. 8.
de Bono cogitare nondum bonum facit. 306.

Bonum duplex accrescit malo perduto, semel ex imminutione mali, dein ex substitutione boni. 55.

Bonum est nihil, nisi quod ducit ad summum Bonum. 80.

C

De Cæcitate nostra in agnoscendis nostris defectibus. 232.

Cæcus si cæcum ducet, ambo in foveam cadunt. 316.

Cæli mutatio non mutat mores. 4.

Cælum aspice: ibi patria est, quo tendis. 286.

Cælum dum aspicio, heu, quam sordet terra! 88.

Cælum obtinere facilius sæpe foret quam perdere. 119.

Calumniæ non obsunt, si non tam verbis quam factis diluantur. 30.

Calumniari in nullum licet, minime in magistratus. 256.

Calumniis major est, qui has non curare didicit. 212.

Caritas, non carnalitas. 59.

Caritas ordinata est, si vera est. 33.

Caritate prior domi ardeat, qui alios amat inflammare. 33.

Caritate fovendi sunt omnes quidem, scelerati tamen maxime, tenera. 112.

Caritati et humanitati conjuncta debet esse veritas. 12.

Caritatis jactura minima peior est quavis temporali. 26.

in Carnis tentationibus confestim ad Deum recurrendum est. N 56.

Caro Christi, quam sacra Communionem sumimus, est caro Mariæ. 85.

Castigatio justo frequentior arguit imperium magis impatiens quam disciplinæ cupidum. 98.

Catulum etiam si Deus tibi præfecerit, tu non recusa. 82.

Cauti nimium in rebus divinis raro magna atque heroica aggrediuntur. 362.

Caveat ante omnia, ne nimium sapiat desiderans grandia præstare in Dei obsequio. 41.

Ceciderunt turpiter, qui prius quam ambulare nossent, volare conati sunt. 51.

Censor optimus conscientia tua. 221.

Censum Deus non attendit, sed rem. 6.

sine Censura ne sinas te vivere. 257.

sine Certamine nulla speretur corona. 180.

Certis in causis silere quam loqui præstat. 30.

Christi præsidium aderit semper nobis hostium omnium conjuratione potentius. 134.

Christus cur minus ponderis apud nos quam in naturalibus Aristoteles, Aquinas in theologicis inveniat? 47.

Christus in omnibus, quæ volumus, petimus, laboremus, debet esse finis. N 39.

Christus quærendus est ibi, ubi non est, id est, in cruce et tribulationibus. N 105.

Cito quæ fiunt, duplicem laudem habent, et gesti operis et celeritatis. 37.

Cito qui paret, duplici se obœdientiæ præmio dignum facit. 45.

Claudicare in utramque partem causa est unica torporis nostri. 7.

Clausura exacte observata indubium religiosæ domus rite institutæ indicium. 127.

Cogitandum, antequam agendum quid sit vel loquendum, an id placeat Deo et prosit proximo. 40.

Cognitio Dei discitur in humili silentio et solitudine cordis. 15.

Cognitio integra prius personæ habenda, quam te in ejus immittas amicitiam. 223.

Cognitio quid prosit ad sanctitatem, videre licet in dæmone. 306.

Cognosci opta tam intus quam foris ab omnibus. 247.

Colloquia pia suscitant caritatem, ut ventus flammam. 262.

Commodis suis implicitos non convenit de animæ rebus statim adoriri, quod foret hamum sine esca et illicitis jactare. 244.

Communio sacræ tempore remedium a Deo petendum est illi præcipue vitio, ad quod quis se magis sentit trahi atque inclinari. N 108.

Communitas sana debet integritatem suam matura partium corruptarum amputatione conservare. 55.

in communitate pax speranda non est, nisi superior medius inter omnes pari in singulos affectu et providentia feratur. 325.

a communitate qui se separat, separat se a Dei benedictione. 289.

Conari velle magnum naturæ beneficium est. 58.

ex **Conatu** meritum exspectandum, non ex eventu. 159.

Conatus conatu quasi clavus clavo retundatur. 190.

Conatus nostri sæpe sunt detrimenta nostra. 61.

Concedere, quod nocere potest, est nocentissimum inimiciæ genus. 31.

Conculcatio omnis excellentiæ et existimationis in splendidis et bene cultis et prior et potior esse debet corporis maceratione. 92.

Confessarii electio maturo debet institui consilio. N 81.

Confessio peccatorum frequens animæ nostræ magnorum est occasio bonorum. N 29.

Confidens sibi pessime facit. N 36.

de **Conformitate** voluntatis nostræ cum voluntate Dei. 334.

Conscientia delicata et dæmonis contra eam machinationes. 336.

Conscientia quem absolvit, non est in orbe, quod timeat. 74.

Conscientia suas habet proditores vultum et oculos. 221.

Consilia etiam saluberrima vim amittunt, nisi, qui ea suggererit, etiam usu approbaverit. 63.

Consilia sua dum videt propalari dæmon, fugit. 38.

Consilia, ut iis tuto uti possis, festina non sint. 363.

Consiliaria mala est sensualitas. 291.

Consiliarius malus in agendis est naturæ impetus, peior inolita consuetudo, pessimus, qui animæ nostræ hostis est, dæmon. 307.

Consolatione divina merito privamur propter acediam nostram in rebus spiritualibus. 71.

Consolationis divinæ tanta est abundantia, ut ejus dulcedo non animam solum afficiat, sed et in corpus redundet. 293.

Conspectu rei etiam tenuissimæ cujuslibet confestim in Dei amorem novit evolare, qui Deum novit. 111.

Consuetudo altera natura est; fac secunda sit prima melior. 58, 345.

Consuetudo consuetudine quasi clavus clavo retundatur. 190.

Consuetudo sociam trahit negligentiam. 125.

Contagio pestis est communitatum. 55.

Contemplationibus ultra modum longis addicti plus patent dæmonum præstigiis. 51.

Contemptor fortunæ omnis, se contentus solo, ad felicitatem Dei accedit proxime. 29.

Contemptum contemnere apex perfectionis. 92.

Contemptus divinæ majestatis maximus est vilibus coli. 163.

Contemptus sui in splendidis et bene cultis corporis maceratione et prior et potior esse debet. 92.

Contemptu sui sibi viam ad ardua atque excelsa disponat iturus ad vineam Domini suis laboribus excolendam. 102.

Contenti sorte nostra si vota contraheremus, quam beati essemus! 299.

Contradicere debes numquam cuiquam sive cum ratione sive contra, semper vero complecti, quod aliis probatur. 242.

Contradictiones ubi sunt multæ, ibi sequetur major fructus. 335.

Contraria contrariis eliduntur. 136.

Conversandum cum mulieribus ut cum hostibus. 131.

Conversatio ferventis cum externis quanto utilior est, si bona sit, tanto damnosior est, si dissoluta sit. 181.

Conversationis cum viris spiritualibus utilitas. 330.

Conversiones fiunt paucæ, quia rari sunt boni pastores. 233.

Cooperari malo malum, quia causa causæ causa est causati. 183.

Cooperari posse Deo in salutem animarum gratiarum maxima est. 102.

Cor hominis inscrutabile. 223.

Cor immobili nisi affixeris, continuo fluctabis. 166.

Cor nostrum aula Dei. 208.

Corona in cælo pretiosissima illos manet, qui opera sua omni, qua possunt, agunt diligentia. 151.

Corona nulla speretur sine certamine. 180.

Coronam virtus in arduo constituit. 6.

Correctio debet esse sine amore. 175.

Correctio ut locum habeat, debet esse vel auctoritas in corrigente vel amor cognitus in corrigendo. 201.

Correctionis finis emendatio est. 253.

Correctionis importunitas peiores facit emendandos. 253.

Correctionis legem superior a Deo discat. 217.

Corporis excusationes debent nobis semper esse suspectæ. 291.

Corporis in molestiis quid faciendum. 235.

Corpus nostrum res est magni Dei et fidei nostræ commissum. 203.

Crastinum nemo sibi tuto polliceri cum possit, vivendum ita, tamquam hodie morituris. 37.

Creata omnia sunt nævis obnoxia; illa censenda sunt optima, quæ paucissimis. 237.

Creator creatura sua semper liberalior. 13.

Crëaturæ nulli adhærescendum est. N 40.

Creaturæ omnis amor est inutilis, immo noxius; solus Dei amor fecundus est. 86.

Creaturarum amore qui semel hæret illaqueatus, egenus est maxime. 152.

Criterion datur subdubitantibus, utrum in tentationem consenserint necne. N 74.

Crucem facile bajulat, qui bajulat, quod amat. 73.

Crucem immissam a Deo qui non fert æquanimitèr, non est dignus, quem visitet Deus. N 49.

Crucis vel fortunæ suæ quisque faber est. 134.

Crudelitatis est maximæ, benignum esse in dissimulanda contagione, communitatum peste. 55.

Crux et tentatio nequaquam a Deo petenda sunt, cum quadam de propriis viribus ad eas superandas præsumptione. N 6.

- Crux** maxima omni cruce carere. N 53.
- Culpa** vacet, qui culpas vult diluere. 201.
- Cupiditas** mutila violentius trahit interdum, ut fera vulnerata ferocior fit. 35.
- Cupiditates** quamdiu toleramus, tamdiu sumus nobis intolerabiles. 46.
- Cupiditatis** imminutio augmentum est caritatis. 211.
- Cura** tui ipsius omnibus curis est præponenda. 84.
- Curam** sui meliorem nemo habet quam qui se propter Deum negligit. 91.
- Curantur** illi difficilius, qui nimis multum, quam qui nimis faciunt parum. N 14.
- Curationis** fundamentum est novisse morbum. 94.
- Cursu** secundo ubi fluunt omnia, suspicio sit, an non illic parum felix sit divini obsequii cursus. 160.

D

- Dæmon** adeo imbellis est, ut, nisi nos arma illi ministremus, nihil adversum nos moliri possit. 162.
- Dæmon** corpus aggreditur, dum animam quærit. 22.
- Dæmon** doctior omni intellectu humano, et tamen manet obstinatus in malo. Vide, quid cognitio prosit ad sanctitatem. 306.
- Dæmon** ex improvviso nos adoritur et tenebris involvit intellectum. N 55.
- Dæmon** hominem impugnaturus machinas admovet ad partes debiliores. 147.

Dæmon in agendis consiliarius pessimus. 307.

Dæmon in turbido piscari amat. 317.

Dæmon nil aliud magis timet, odit et impedire conatur quam orationem. N 61.

Dæmon nulla re magis caritatem exstinguit quam immodico et inconsiderato in virtute progressu. 342.

Dæmon numquam contra nos evadit valentior, quam cum secreto ac clanculum operatur. 52.

Dæmon omnem jam metum tollit, ne cadas; nunc auget, ut cedas: utrumque in perniciem tuam. 241.

Dæmon si quam conscientiam invenit delicatam, multo delicatior eam efficere nititur, ut profectum spirituales impediat. 336.

Dæmon si te ad peccandum impellere nequeat, gaudet fecisse molestiam et animi serenitatem minuisse. 193.

Dæmon superbus non melius vincitur quam vera cordis humilitate et simplici claraque peccatorum ac tentationum confessione. N 1.

Dæmon, ut bonum, quod fit, omittatur, sæpius invitat ad majus; quod tamen deinde novis difficultatibus objectis impedit, ne fiat. 216.

Dæmone efferatior est nulla bestia super terram. 170.

contra dæmonem iisdem utendum est armis ad salutem, quibus ille abutitur ad nostram perniciem. 162.

Dæmonum præstigiis plus patent addicti contemplationibus ultra modum longis. 51.

Dæmonem pusillanimitas tua audaciorem facit. 200.

Dæmonem talem erga nos experimur, qualem volumus. 200.

Dæmoni frequens est hoc agere, ut præfixum meditationi vel orationi temporis spatium decurtetur. 308.

Dæmoni magnum gaudium est anima inconsulto procedens, sine freno illius, a quo regi deberet. 176.

Dæmoni usitatum est foris quam domi res potius gerere. 146.

Dæmonis consiliis semper esto contrarius. 341.

contra dæmonis quotidianas insidias par est quotidianas statis horis agere vigiliis. 254.

Damnum infinitum incurrimus, si aliam præter Deum mercedem quærimus. 86.

Decumbentium cura ne quid desideret, non ulli parcendum sumptui in quantavis pecuniæ difficultate. 110.

in Defectibus aliorum scrutandis quanto quis oculatior est, tanto negligentior est in suis agnoscendis. 204.

Defectum alienum quotiescumque patefacimus, nostrum ipsorum vitium comprobamus. 313.

Defectus ab altero commissi si quis moneatur, debet monitionem animo hilari humilique accipere. N 5.

Defectus naturales nulli debent exprobrari. N 97.

Defectus quanto pauciores in te advertis, tanto plures alis. 182.

Defectuum alienorum odium plus alienationis animi gignit quam emendationis. 173.

Dei bonitas ad perfectionem nobis sponte largiendam paratior est quam nos ad eam investigandam. 269.

Dei et hominum liberalitas. 10.

Dei gloria major in omnibus semper et ubique quærenda. 1, 366.

Dei in obsequio grandia præstare desiderans ante omnia caveat, ne nimium sapiat. 41.

Dei locutio non percipitur, ubi pugnat passio aut partem in unam impellit natura. 39.

Dei offensam impedire est infinitum malum impeditivisse. 53.

Deo debemus totos nos committere. 156.

Deo inconsulto aggrediendum est nihil. 352.

Deo totaliter adhærendum est. 19.

Deum nemo accedit, nisi qui recedit a terra. 311.

Deum possidenti nihil deest, etiamsi nihil habeat. 46.

Deum qui habet, nihil ei triste accidere potest; et cur. 264.

Deum qui secum fert in corde, circumfert secum paradisum. 178.

Deum solum invenit ille, qui Deum solum amat, solum novit. 111.

Deus causam suam non destituet. 11.

Deus cur dæmoni permittat nos tentare. 22.

Deus interius magis quam exterius hominem elaborat et excolit. 146.

Deus liberalis est, sed in liberales. 163.

Deus nobis plurimas ultro gratias largiretur, nisi perversa voluntas nostra liberalitati ejus obicem poneret. 266.

Deus paratior est dare beneficia quam nos accipere. 266.

Deus plus intentione nostra quam executione, voluntate potius quam re ipsa delectatur. 277.

Deus ponderat opera, non numerat. 6.

Deus semper liberalior erga nos quam nos erga illum. 13.

Deus talem se nobis exhibebit, qualem volumus. 71.

Deus tanti rem quamlibet æstimare solet, quantum se aliquid tamquam instrumentum ad bene operandum Deo conjungit. 194.

Delationes audire quibus volupe est, delicias in quisquiliis quærunt. 351.

sine **Delectatione** anima esse non solet; vel infimis delectatur vel summis. 87.

sine **Deliberatione** moliri magna est clausis oculis ad præcipitium properare. 314.

Deligendum, priusquam diligendum. 12.

Demissio animi fundamentum est profectus in virtute. 41.

Demissio sui ad persuadendum plus adjumenti dat quam integra bibliotheca. 102.

Depressione nostri exaltatur Deus. 41.

Descendendum ei est longe ad infima, quisquis eniti ad sublimia velit. 62.

Desideria animæ suæ negare nescire est secum infinitarum circumferre seminarium tentationum. N 17.

- Desideria propria suspecta nobis esse debent,**
cum ipsi nesciamus, quid nobis prosit. 61.
- Desidia in spiritu est mors superstes, vigil**
sopor. 18.
- Desolatione obversante agitur homo a ma-**
ligno spiritu, cujus instigatione nihil um-
quam recte conficitur. 327.
- Desolationem animi corporis consolatione qui**
vellet compensare, languorem ille mem-
brorum veneno curare, morbum morte le-
vare vellet. 324.
- Devotio exterior non est certum interioris**
signum. N 18.
- Devotio quantum a medio, tantum a merito**
recedit. 276.
- Devotiones proprias interrumpere, quando ita**
confessario videtur, utilissimum est. N 15.
- Devotionis spiritum novum atque extraor-**
dinarium cum quis in anima sua sentit,
præparet se ad aliquam tentationem atque
crucem. N 52.
- Diabolicæ hoc invidiæ magisterium est, il-**
lam, qua carent, aliis virtutem invidere. 272.
- Diabolus eligit nocturnum tempus ad vehe-**
mentiores tentationes parandas. 25.
- Diabolus quæ acrius oppugnat, Deus soller-**
tius defendit. 11.
- Differre nolentis est. 45, 209.**
- Differre ut nolentis, ita nauseantis est. 83.**
- Differendum nihil est in crastinum, quod ho-**
die dari potest executioni. 37.
- Differendum non in crastinum, quod hodie**
præstare possis. 83.
- Differentia inter pium et vanum homi-**
nem. 287.

Difficilius est spiritum comprimere, quam carnem affligere. 346.

Difficultatis metus amplius nos terret quam ipsa difficultas. 347.

Diffidentiae nulla ratio, ubi Omnipotens est fœderatus. 11.

Dignum Deo quid fieri non potest, quin vel mundus tumultuetur vel infernus turbas cieat. 8.

Dilata fieri, facta revocari non possunt. 225.

Dilata fieri possunt, facta si male cedant, mutari non semper possunt. 363.

Dilatione lucri ut nemo ditior, ita nemo factus est sanctior. 216.

Dilatione opus bonum corrumpitur. 83.

Diligens et piger. 18.

Diligere præstat quam intelligere ea, quæ supra nos sunt. 67.

Diligit Deum minus, qui aliquid extra eum diligit. 309.

Disciplinæ timeat ac sibi, qui timetur. 137.

Discretio habenda etiam in devotione. N 12.

Discretio ubique, in via virtutis tamen maxime necessaria. 141.

Discretionem maximam, si ullibi, opus est in animarum directione. 186.

Discretum esse nec terminos prudentiæ transilire, magna cordis est perfectio. N 10.

Discrimen inter felicitatem humanam et Christi Crucem. 290.

Disquisitio, consensumne sit in tentationem carnalem necne, facile renovat tentationem. N 75.

Dissidiis nihil proficitur: caritas læditur, et veritas non elucescit. 242.

Dissimulandum sæpe, simulandum numquam. 44.

Dissimulatione prudenti sæpe malum curatur, quod immodica cura exasperatum fuisset. 98.

Dives est, qui satis habet. 304.

Dives sit possessor eorum, quæ possidet, non ab iis possessus. 143.

Divinos ad favores alia non reperitur semita quam per demissionem. 62.

Divitiæ malæ non sunt, nisi tales aut usus faciat aut affectus. 202.

Docent, quæ nocent. 297.

Doctrina et virtus relate ad validitatem persuadendi. 245.

Doctrina, quam facta non confirmant, frustranea est. 63.

Doctrinæ quia nimium tribuimus, ideo rarus sæpe animarum fructus. 278.

Dolor querelis egeritur et minuitur, dum cum audiente dividitur. 94.

Doloris mensura gloriæ modum definiet. 291.

Domestici hominis inimici ejus. 309.

Domo in rite ordinata senes juventutem, juvenes debent vivere senectutem. 43.

Domus religiosæ rite institutæ tria sunt indubia indicia: si clausura, si munditia, si lex silentii exacte observetur. 127.

Dona Dei quanto plura sunt vel majora, tanto certior sunt materia demissionis. 300.

Dona dum augentur, rationes etiam augentur donorum. 153.

Ad dona Spiritus Sancti tum percipienda tum communicanda multis partibus bona vita litteris antecedit. 278.

Dotes naturæ ut sint efficaces in salutem animarum, interiori virtutis impulsu eas agi oportet. 93.

Ducem vitæ difficilis habere expertum non modicum lucrum est; at semel electus ne temere mutetur. N 81.

Ductu alieno qui graditur, securius procedit. 176.

Ductu suo regi velle est infallibile erroris argumentum. 51.

Dulcedinem tantam non habet universum mel omnium florum hujus mundi, quantam habet fel et acetum Domini Jesu. 68.

E

Ecstases palam ante oculos plurium suspecta sunt, et cur. N 25.

Electio illa debet esse cautissima, ex qua pendet æternitas. 39.

Electioni hominis omnia Deus subiecit, sed ut media sint ad Deum. 80.

Electionis arbiter malus est affectus. 316.

Electionis improvidæ damnum probitate vitæ et operum sollertia compensanda. 314.

Eligentem convenit se examinare, an affectio, quam erga rem aliquam habet, ex solius Dei amore et intuitu proficiscatur. 316.

Emendatio vitæ procuranda iisdem corporis et animæ viribus, quibus abusi sumus, ut contra legem Dei faceremus. 158.

Emendum cum quidpiam erit, id non ex affectu erga rem, sed ex indigentia atque usu faciendum est. N 107.

- Errasse** qui se comperit, non cadat animo; etiam errores prosunt ad sanitatem. 258.
- Errat** multum, qui errat in principio. 218.
- Errata** singulorum singula qui vindicare vult, omnes tollere debet homines, cum nemo sine crimine vivat. 98.
- Error** est bonus et utilis magister. 258.
- Error** magnus parva negligere. 23.
- Error** non est gravior quam credere se decipi non posse. 328.
- Errores** aliorum speculum tibi sint, e quibus videas, quid in te deformitatis tollere debeas. 220.
- Errores** quam primum tollere debet superior, ne, si semel iterumve coniveat, mos in legem transeat. 251.
- Erroris** argumentum infallibile est suo ductu regi velle. 51.
- Eruditio** inter sordes veneno infectas quæsitâ doctiorem te facit, sed et scelestum. 243.
- Eventus** dubius cum maturo consilio melior est quam felix cum temeritate. 122.
- Eventus** si cadat infra desiderium, cadendum non est animo. 132.
- Excusare** suos defectus est perniciosissimum. N 4.
- Excusationes** corporis debent semper esse nobis suspectæ. 291.
- Excusationi** si semel via pandatur, vis omnis et vigor obœdientiæ peribit. 42.
- Exempla** magnorum virorum magna sunt calcaria, quæ, quid agendum sit, potentissime stimulant. 345.
- Exempla** sequiora etiam nolenti nocent. 55.

per exempla via brevis est, longa per praecepta. 189.

Exempla virorum perfectionis studio addictorum si prava sint magis nocent. 273.

Exempli mali vis potior quam boni est. 273.

Exempli melioris necessitatem iis imposuit vocatio, quos eminentiori in gradu locavit. 187.

Exempli vis pessima est in malis. 251.

Exemplum unius pravum quod corrumpit, plurimum vix conatus restituit. 181.

in **Exercitiis** bonis sanctisque ab omni tempore ac pigritia tamquam ab hoste capitali abhorrendum. 214.

Exsecutioni operis qui addit celeritatem, ejus pretium geminat. 83.

Exterior hominis compositio ab interna velut radice progerminet. 226.

Extraordinaria periculosa sunt. 342.

F

Fac, quod potes; Deus supplebit ea, quæ non potes. 159.

Fac, quod potes, non quod velles. 356.

Facinus rarum et eximium sexcentis vulgaribus antecellit. 6.

Facta aliena ne dijudicemus omniaque in meliorem partem accipiamus. N 104.

Factum cujusquam criminis damnare cave. 108.

Fallere qui vult omnes, justo Dei judicio fit, ut ipse fallatur maxime. 129.

Fama bona emi non potest nisi vita bona. 205.

Fama est res delicata, super omnes fortunas curanda. 205.

Familiaris esto nemini, amicus omnibus. 59.

Familiaris non sis omnibus, sed consule Spiritum, ad quem te magis impellat. 248.

Familiaritas mulierum, etiam earum, quæ spirituales sunt, vitanda. 131.

ad familiaritatem quo interiorum viros spirituales admiseris, eo majorem in Domino capies voluptatem. 330.

Favor hominum continuus et communis applausus facile animum inflat et immemorem facit officii. 165.

Favor hominum quæri cum virtute potest, immo debet. 196.

Felicitas alitur ærumnis. 34.

Felicitas majus quid est quam fortuna. 142.

Felicitas non est, quæ perpetua non est. 178.

Felicitas tota intra nos est, et hæc est beatitudo. 64.

Felicitate constanti nihil infelicius. 34.

Felicitati perpetuæ non fidendum. 29.

Felicitatis titulum injuste occuparunt oblectamenta mundi. 68.

Felicitatis tuæ arbiter, immo conditor est animus tuus. 274.

Feminis et pueris minima præ reliquis fides habenda. 48.

Fervor et affectus pretium ponunt operibus. 214.

Fervor et conatus si adsit, mira possumus, auxiliante gratia divina. 6.

Fervor imprudens ingentia cælo damna, orco lucra parit. 342.

Fervor moderandus, ne penitus exstinguatur. 101.

Fervor præcox vires atterit. 5.

Fervor primus si inconsultus sit, plus virtuti officit, quam prosit. 218.

Fervor ubi est, ibi labor non est. 347.

ex fervore nimio pariter et tepore animi morbi proficiscuntur. 270.

Fervoris immoderati fructus est, ut, qui nimium ausus est, fractis nimietate viribus possit nihil. 276.

Festina lente! 5.

Festinatio mala est consiliaria; nihil suadet moderatum. 225.

Fidendum Deo sic, quasi rerum successus omnis a nobis, nihil a Deo penderet. 2.

Fidendum non est perpetuæ felicitati. 29.

Fidere suo consilio aut viribus certum audaciæ argumentum, sed et ruinæ initium est. 38.

Fides hominum infida est: promittit, non servat fidem. 48.

Fiducia in Deum. 2.

Fiducia in Deum tanta niti oportet, ut mare ipsum, si navis deesset, nuda se in tabula superaturum credat. 140.

Finem certius obtinet, qui apte ad persuadendum facit, quam qui dicit. 189.

Finem felicem rei a se agendæ quisquis amat imponere, se ipsum negotio, non negotium sibi accommodet. 50.

Fini quam apta sint media attendendum, non quam pretiosa quamque sibi in amoribus. 50.

Finiet non bene, qui non quotidie incipit. 148.
Fœderatos habere, prima belligerantium cura est. 38.

Fornicationis spiritus nulli nec tempori parcit nec personæ. N 76.

Forti animo nihil est invium. 6.

Fortunæ dominum esse præstat quam servum. 66.

Frustra vivit, qui bene non vivit. 18.

Fur est, qui suam, non Dei gloriam quærit. 1.

G

Gaudium ibi potest esse solidum, ubi possidetur summum Bonum. 117.

Gaudium illud est sincerum, quod nemo tollet a nobis. 87.

Gloria Dei major in omnibus semper et ubique quærenda. 1, 366.

Gloria humana ut fumus exaltatur et perit. 1.

Gloria non voluptati, sed adversitati stat venalis. 60.

Gloriæ inanis vitium ex ignorantia et cæco sui amore nascitur. 16.

Gloriam qui suam, non Dei quærit, fur est. 1.

Gradatim et pedetentim pergendum est in via perfectionis. N 13.

Grandia Dei in obsequio præstare desiderans, ante omnia caveat, ne nimium sapiat. 41.

Gratia Dei abundantior, ubi plura sunt obstacula. 8.

Gratia Dei potentior est dæmoni invidio: huic fide, et eluctaberis. 100.

Gratia Sancti Spiritus nescit tarda molimina. 45.

Gratia semper dæmone potentior est. 136.

Gratiæ circa res temporales a Deo non debent peti absolute, sed condionate. N 32.

Gratiæ divinæ gradus minimus rite ponderantibus majoris esse debet quam thesauri totius mundi. 326.

Gratiæ neglectæ non redeunt. 308.

Gratiam a Deo pete, ut multum patiaris: in hoc uno plurima beneficia Dei continentur. 54.

Gratiam inter et naturam discrimen. N 25.

Gratiam interiorem si quam Deus concedat, ea nemini nisi patri spirituali manifestanda est; alioquin perditur. N 33.

Gratiarum maxima est posse Deo cooperari in salutem animarum. 102.

Gratias Dei si quas in te vides, cogita gemmas et aurum esse, aurifice Dei bonitate ligno, rogam merito, clementer inductas. 300.

Gratias Deus offert, non obtrudit. 365.

Gratias Deus plurimas ultro largiretur, nisi perversa nostra voluntas liberalitati ejus obicem poneret. 266.

Gratias innumeras habet vocatio pedisequas. 153.

Gratias numeraremus plures, si sæpius grati essemus. 366.

Pro gratiis per orationem obtinendis eousque continuandæ sunt preces, dum perfecte, quod petitur, impetretur. N 72.

Gratitudo est optima beneficii compensatio. 365.

Gratitudo pro uno novi est beneficii sollicitatio. 366.

Gubernationem animarum qui ambiunt rati se spiritu plenos, heu quantum decipiuntur! 185.

Gula plures occidit quam gladius. 203.

Gustus rerum interior et sensus desiderium animæ explere solet, non abundantia scientiæ. 306.

H

Habendi cupidus qui est, numquam consequetur spiritum. N 41.

Hodiernus dies crastino magis propitius semper est habendus. 209.

Hominem pium inter et vanum differentia. 287.

Homini interiori domando ardentius insistendum quam corpori. 9.

Hominum et Dei liberalitas. 10.

Hominum etiam ratio habenda est propter Deum. 20.

Hominum fides infida est: promittit, non servat fidem. 48.

Homo exterior quanto magis patitur, tanto magis interior viget. 54.

Honorandi sunt non solum superiores, sed insuper et æquales, immo inferiores. N 23.

Hostis apertus minus nocet quam fictus amicus. 12.

Hostis gravissimus, qui non opes aufert, sed meritum. 214.

Hostis noster dæmon est, et fortissimus. 38.

Hostis tartareus numquam contra nos valentior evadit, quam cum secreto ac clanculum operatur. 52.

Humanitas debet esse vera, alias est fraus et vanitas. 12.

Humanitas est universalis ad hominum animos clavis et mages. 322.

Humanitate capitur homo. 78.

Humeri prius explorandi, quid valeant, quid ferre recusent. 276.

Humili ad Deum recursu melius erudimur quam discursu et rationibus ullis. 199.

Humilis pænitens melior est quam superbus innocens. 258.

Humilitas honorata est virtus magna et rara. 92.

Humilitas modo non desit vobis, non deerit utique Deo benignitas ad vos juvandos. 305.

Humilitate debet perfectionis amans tantum abundare, quantum lampas oleo. 299.

Humilitate velle honores mercari duplex arrogantia est. 62.

Humilitatem et submissionem Deus semper ab humano pectore requisivit. N 3.

Humilitatem modo Deus altam profundamque in nobis inveniat, semper paratus erit ad liberalitatem. 348.

Humilitatis fundamento si sit innixum, tunc reliquum ædificium tuto surget. 102.

Hypocrita se prius fallit quam alios. 24.

Hypocritam nemo diligit. 129.

I

Ignorantiæ proximum est, scire, quod non prodest. 67.

Imaginis Dei utilitate emolumentoque gaudere communi omnes obligatione tene-
mur. 267.

Imago aliqua quomodo orantem juvare possit. N 62.

ad Imitandum illos sibi quisque proponat, quos diligentia et magnanimitate insignes videbit. 345.

Immisericordia major non est quam eum deserere, qui se juvare non potest. 110.

Immodico usu potest omnis res, etiam sanctissima, abire in abusum. 307.

Imperantis debet esse prudentia, non parentis. 42.

Imperes ut bene, ratio imperet tibi. 44.

Imperet parum, qui sibi ab aliis vult multum obcædiri. N 21.

Imperium magis impatiens quam disciplinæ cupidum arguit castigatio justo frequentior. 98.

Impetus dux cæcus est. 119.

Impetus naturæ parum domiti durius castigandi. 246.

Improbis occultis inter probos multo tempore durare non potest. 129.

Imprudentia grande malum. 141.

Impunitas licentiam parit. 251.

ad Impuritatis periculum omne a se removendum, omnem vel minimam hujus peccati occasionem, qualis est etiam mutuus contactus, debent declinare juvenes. N 37.

Incrementa spiritualia sequentur quoque temporalia. 283.

Indicium bonitatis est malis displicuisse. 8.

Indiscretio grande malum. 141.

Infelicitas est maxima, æternæ felicitatis spe privari. 34.

Infelicius nihil, quam videri felicem et non esse. 68.

Infelix homo, qui scit creata omnia et nec se nec Deum noscit. 67.

Infirmatibus mali ad Deum compellantur. 81.

Infirmos erga liberalitas commendatur. 139.

Ingenia magna magna minantur pericula, nisi virtutis imperio dirigantur. 215.

Inimici hominis domestici ejus. 309.

Inimicitiae genus nocentissimum est concedere, quod nocere potest. 31.

Iniqua loquentium os benefactis est obstruendum. 212.

Iniquitas iisdem machinis obruitur, quas aliis evertendis destinavit. 24.

Initia sunt prognostica futurorum, ut flores fructuum. 260.

sine **Injuria** plurium affectus uni addici non potest. 59.

Innocentia vitæ ac sanctimonia debent esse conjunctæ cum prudentia, alias erunt mancæ atque infirmæ. 359.

Inobœdientia erga confessarium signum pertinaciæ modicæque mortificationis est. N 16.

Inobœdientis jugo nullum intolerabilius: quod vult, non potest; quod non vult, debet. 138.

Insidiæ nullæ sunt periculosiores, quam quæ plus obtendunt securitatis. 52.

Inspirationibus bonis qui non assentitur, magno se periculo in gravia mala labendi exponit. 365.

Intellectus captivandus est in obsequium fidei. 320.

Intellectus potentia necessaria quidem est, at tamen voluntatis imperio subdi debet. 302.

Intemperies mentis frequens sit suspecta. 193.

Intentio tua si careat effectu, subtrahitur tibi non occasio meriti, sed vanitatis. 159.

Intentione laboris pro animabus suscipiendi sola multum præstatur. 277.

Internis si magis delectaremur, rarius memoriam subirent temporalia. 210.

Interior homo ita componendus est, ut ex illo compositio promanet in exteriorem. 226.

Interrogare satius est quam errare. 109.

Invidia si quæ in Angelos cadere posset, ista foret, quod homo pro Deo pati possit, Angelus non possit. 60.

Ipsi nos mutare debemus, non clima. 4.

Ira recte adhibita nihil laudabilius. 115.

Iræ vitium non fugiendo, sed resistendo vincitur. 130.

Irremediabile redditur diuturnitate temporis et operis iteratione, quod in principio facile aboleri potuisset. 209.

J

Jactura caritatis minima pejor est quavis temporali. 26.

Jactura rerum temporalium facit lucrum æternum. 54.

Judex male credit accusanti, nisi audito accusato hunc reum inveniat. 351.

Judicamus sæpe, quæ nescimus. 256.

Judicare de aliis male est malitiam suam prodere. 108.

Judicat male, qui secundum faciem judicat. 90.

Judicem nullum veretur, quem reum non agit conscientia. 303.

Judicia Dei alia, alia hominum, et ea frequentissime opposita. 249.

Judicia hominum quanto in malum proniora, tanto majorem suadent cautelam iis, quos populus omnis observat. 181.

Judicia vulgi æstimanda sunt, non numeranda. 179.

in judicio de legendis rebus ferendo non est hærendum in fucō, quem præferunt, sed prospiciendum, quo desinant. 122.

Judicium est aliud de rei bonitate, aliud de illius pro te utilitate. 109.

ob judicium hominum, quibus prodesse volumus, multa, etiam bona, omitti possunt vel etiam committi, quæ agenda non fuissent. 349.

Judicium temerarium vitæ alienæ omnino evitandum. N 88.

Jugum Christi suavius et onus levius est quam nostrarum cupiditatum. 119.

inter Jurgia vivere calamitas est, non vita. 207.

Justo etiam adversa inimicæ sortis tela proficua fiunt. 297.

Juvenum virtuti periculosa negotia perperam creduntur. 5.

Juvenes caveant sibi a peccato carnis, senes vero avaritiæ; fugiendo illud, istud vincitur resistendo. N 54.

Juvenes debent vivere in domo rite ordinata senectutem, juventutem senes. 43.

Juvenis ut vixit, ita vivet senior, ita morietur. 259.

Juventutem qui cura destituit, ætatem perdidit. 206.

Juvenum hoc vitium est, uno passu totam velle perfectionis viam emetiri. 218.

L

Labitur nemo certius, quam qui credit se esse securissimum. 176.

Laborat ille magis, qui minus. 347.

Labore et famulatu vulgari non est contentus, quem magna serviendi Deo obligatio devincit. 281.

Lacrimæ non sunt certum interioris devotionis signum: nam etiam feminæ non bonæ lacrimantur facillime, nec eo tamen sanctæ sunt. N 18.

Lætari in rebus pessimis res est et materia lacrimarum. 87.

Lætitia confortat cor multumque juvat perseverantiam in bona vita. N 30.

Lætitia mentis constans est virtutis pedisequa. 117.

Lætitia pii et impii. 287.

Lætitia servo Dei perutilis quidem est, sed fugienda dissolutio cavendusque spiritus scurrilis et nugatorius. N 79.

Lætitiæ sinceræ fons est solus amor Dei.
178.

Lætitiæ suæ quisque patria est et mater. 337.

Lætitiā spiritualem veram animæ infundere
propriū est Dei et Angeli cujusque boni.
317.

Lætitiā talem, quæ possit æquare gaudium
Spiritus Sancti, nulla res creata potest in
anima creare. 87.

Laudari semper velle grandis est arrogan-
tia. 182.

Laudem duplicem, gesti nempe operis et ce-
leritatis, habent, quæ cito fiunt. 37.

Laudem quærere vanitatis, obtinere felicitatis,
sed mereri virtutis est. 222.

Legum glossa nulla melior quam exem-
pla. 33.

Liber quidam spiritualis cotidie legendus.
N 106.

Liberalibus in Deum non est timenda in-
opia. 210.

Liberalior creatura Creator est. 266.

Liberalior in illos Deus, qui se et sua pa-
rum, Deum super omnia curant. 91.

Liberalis Deus est, sed in liberales. 163.

Liberalitas Dei et hominum. 10.

Liberalitas divina de suo abunde supplet lu-
crum, quod videt sua causa contemni. 304.

Liberalitas erga infirmos. 139.

Liberalitas nostra in cælum meretur ejus in
nos beneficia. 71.

ad liberalitatem Deus semper paratus, modo
altam in nobis profundamque humilitatem
inveniat. 348.

Libertas nulla major, quam nihil timere. 303.

- in **Libris** quod veneno infectum est, longissime serpit, nisi principiis occurratur. 243.
- Lignum** nullum aptius est excitando foco amoris Dei quam lignum sanctæ Crucis. 73.
- Lingua** rite uti, artium difficillima. 40.
- Lites** plus post se fastidii quam utilitatis trahunt. 207.
- Lites** vitare non solum liberale, sed et fructuosum. 26.
- Litum** damnum duplex. 207.
- Littera** scripta manet irrevocabilis. 175.
- Locum** primum in cælis qui sibi desiderat, delectet se semper in terris ultimo. N 103.
- Longanimitate** opus erit, si primus non succedat ictus. 244.
- in **Loquendo** parcos, in audiendo patientes esse oportet cum omnibus quidem, sed præcipue cum inferioribus. 94.
- Loqui** parum oportet et multum audire. 177.
- Lucem** odit princeps tenebrarum; fugit, dum sua propalari videt consilia. 38.
- Lumine** superno opus est in omni electione. 39.

M

- Maceratione** corporis et prior et potior esse debet in splendidis et bene cultis contemptus sui et excellentiæ ac existimationis. 92.
- Magnanimum** et constantem esse oportet, si spiritus fortis et vehemens, qui persæpe in prima ad Deum conversione affluere solet, postea evanescere videtur; redibit enim. N 66.

Majestatis divinæ contemptus maximus est vilibus coli. 163.

Maledicorum ora graviorum virorum testimoniis sunt diluenda. 212.

Mali etiam nolentibus vitia sua affricant. 36.

Mali nolunt alios se esse meliores. 335.

Malis qui dissimilis esse veretur, evadit malus. 179.

in malis vis exempli pessima est. 251.

Malitia numquam superat malitiam: bonitate vincenda est. 305.

Malo cooperari malum, quia causa causæ causa est causati. 183.

Malorum radix est castiganda. 161.

Malus ipse facile alios suspectos habet. 288.

Manresæ plus una hora Deo magistro discitur quam omnes doctores mundi tradere potuissent. 72.

Mansuetudinis beneficium est duplex: minuit damna corporis et auget animi bona. 305.

Mansuetudo effecit, quod vis non potuit. 305.

Maria dolet plus Unigenitum peccato offendi ab hominibus, quam doluerit eundem crucifigi. 343.

Maria Virgo Patrona eligenda apud Filium. N 77.

Mariam colere qui vult, Filium non offendat; sic Matris una et Filii te filium probabis. 343.

Martyria sitire ægritudinis tempore necesse non est, cum ad manum sint morbi carnifices. 32.

Maximarum rerum tractatio ut e voto fluat, vilissima præmittenda sunt opera. 268.

Media non quam pretiosa quamque sibi in amoribus, sed quam apta fini, attendendum. 50.

Mediis non ita inhærendum est, ut finis, in quem media collineant, nulla omnino ratio habeatur. N 11.

Mediocritas ingenii ut plus habet iudicii, sic plus spondet utilitatis. 215.

Meditatio et cum Deo communicatio liberæ naturæ vires stringit et impetus refrenat. 261.

Meditationi vel orationi temporis spatium præfixum ut decurtetur, hoc frequens est dæmoni agere. 308.

Melancholia animique conturbatio non parum affert spiritui nocuenti. N 30.

Mendaciis qui veritatem occultare volunt, telas texunt araneorum. 353.

Mens proximi spectanda est, quæ sæpe innocens est, etiamsi exterior facti species deterior videatur. 108.

Meritorum omnium campum pandit ægritudo ei, qui sciat uti ea. 32.

Meritum exspectandum ex conatu, non ex eventu. 159.

Meritum non est, ubi deest difficultas. 160.

Methodo una omnes regere velle perinde est ac uno capita omnia pileo, uno omnes pedes calceo metiri. 186.

Metuendum maxime tunc, cum ad nutum fluunt omnia. 29.

Metuens multum homines numquam grande aliquid pro Deo conficiet. 89.

Metui occalescens animus pejor fit. 217.

Metus major a mulieribus quam ab hostibus, quia certius exitium. 131.

Metus non emendat; hoc non facit nisi amor corrigentis. 201.

Metus sæpe nos revocat, ubi spes impellere deberet. 192.

Militia spiritualis comparata cum sæculari. 150.

Militiæ asceticæ media sunt alia quam politicæ. 78.

in minoribus si concedatur triumphus, deest stimulus ad majora. 161.

Miracula non exspectanda, ubi nulla urget necessitas. 140.

Miraculum sane fuerit maximum, si desit Deus sua ope iis, qui sua ejus amore dereliquerunt. 142.

Miser censendus non est, qui miseria sua contentus vivit. 34.

Moderata durant. 101, 276.

Moderatio est parens virtutis, indiscretio vero noverca. 342.

Moderatio et regula si absit, bonum desinit in malum et virtus in vitium. 307.

Moderatoris sine voluntate aut consensu quodquod fit, vanæ gloriæ deputabitur, non mercedi. 121.

Modestia humilis efficacius quam auctoritas eum semper juverit, quem labor alienæ salutis tenet occupatum. 78.

Modestia sufficiens incitamentum, immo exhortatio sit solo intuitu quemlibet componendi. 315.

Modicum bene factum Deo gratius est quam multum ignave factum. 125.

Molestiæ hominis exterioris augment merita interioris. 54.

Molimina tarda nescit Spiritus Sancti gratia. 45.

De Monitione primatum privata. 319.

Morbi juvant ad vitam meliorem, ut tenebræ ad splendorem. 81.

ex morbo dum quis decumbit corporali, quomodo se gerere debeat. N 7.

Morborum animi medicina faciliior quam corporum. 112.

Mores aliorum emendaturus prius emendet suos. 3.

Mores non mutantur cæli mutatione. 4.

Mori affectibus vita debet esse veri obœdientis et virtutis characteristicæ. 56.

Mori pro Christo proximique salute optatissimum, quod accidere potest. 213.

Mori qui vult bene, mori nunc incipiat; omnia cotidie ad mortem disponat. 240.

Mortificandus est vetus homo ita in virtutis tirocinio, ne novus moriatur. 218.

Mortificatio corporis et passionum non est differenda in senium. 259.

Mortificationem aliquam sollemnem subeat persona post diuturnum virtutis studium in peccatum aliquod delapsa, ut Deus eam in priorem statum restituat. N 93.

Mortificationem inter exteriorem et interiorem discrimen. 208.

ad mortificationes externas exercendas licentia non debet a confessario violente extorqueri. N 87.

Mortificationi mensuram prudentia statuatur. 174.

de mortificationibus, quæ plus habent strepitus, minus ponderis, quid sentiendum. 161.

Mortificationis spontaneæ palam extra ordinem susceptæ mos cur utiliter prohibeatur. 161.

de **Mortis** consideratione. 240.

Mortis imminentis aliquo indicio Deus servos suos præmonere solet vel certe spiritum ipsis antea extraordinarium communicat. N 67.

Motus animi, iræ potissimum, in iis qui præsumunt, nolo extinctos planeque mortuos, sed probe domitos. 115.

Mulierum, etiam earum, quæ spirituales sunt, familiaritas vitanda. 131.

Multiloquio prodigitur auctoritas. 177.

Mundi contemptum Christi causa professus patriam in mundo habet nullam, quam agnoscat pro sua. 113.

Mundum in religione quærit, quisquis non se ipsum cum omnibus concupiscentiis suis reliquerit. 14.

Mundum qui contempsit, statuæ similis esse debet, quæ nec lacerna indui recusat nec purpura, qua prius ornabatur, detrectat spoliarum. 66.

Mundum totum converterent decem personæ, mundanis extricatae lucris ac commodis. N 42.

Munditia exacte observata indubium domus religiosæ rite institutæ indicium. 127.

Mundities corporis sit modesta et gravis, non vero nimia, alias inducit animæ sorditiem. 285.

Munera qui accipit, non solum de libertate, sed et de auctoritate nominisque existimatione plurimum amittit. 224.

Munus datum cum malevolentia pretium amittit. 31.

Mutatio cæli non mutat mores. 4.

N

Naturæ et morbo interdum adscribitur, quod tentationi esset adscribendum. 22.

Necessitati naturæ quod conceditur, nequaquam crede detractum pietatis studio. 101.

Negandum si quid est, ita fiat, ut benevolentia suppleat rem petitam. 31.

Negari si quid debeat, ita blande fiat, ne bis animus vulneretur, negatione et ejus modo. 172.

Negatio cum suavitate repulsam non sentit. 31.

Negligentia et tepiditas semper mæstos pariunt ignavo labores. 347.

Negligentia in servitio Dei reprehenditur. 231.

Negotia periculosa perperam juvenum virtuti creduntur. 5.

Negotio nulli dandum est initium, nisi prius Deus per preces consulatur. 260.

Negotiorum multitudo multum officit pietati. 188.

Nemo vir erit magnæ orationis, nisi paris fuerit mortificationis. 35.

Nihil possumus sine Deo, qui tamen nostram cooperationem exigit. 2.

Nimium intensa durare non possunt. 218.

Nimium qui facit, nihil facit. 101.

Nitor animæ optima est ad divini Flaminis lumen accipiendum præparatio. 358.

Nocet frequentissime esse locutum, raro nocet tacuisse. 40.

Noctem eligit diabolus ad vehementiores tentationes parandas. 25.

„**Nolo**“ et „**Volo**“ non habitant in hac domo. 234.

Notitia sui est maximum ad vitam bonam compendium. 147.

Nox ultimum dare debet consilium discussis decretisque jam rebus. 363.

Noxia celerius agunt radices. 209.

O

Obœdiens morosus parum distat a contumaci. 45.

Obœdienti omnis superior æqualis est. 310.

Obœdientia est vicaria sapientiæ divinæ, par utrique infallibilitas. 82.

de obœdientia intellectus. 138.

Obœdientia magna virtus est, quia iudicium, pretiosissimam sui partem, Deo immolat. 82.

Obœdientia morosa. 157.

Obœdientia quæ sit optima. N 22.

Obœdientia quos manuducit, illi felices. 275.

Obœdientia tantam præstat infallibilitatem, quantam nulla habet scientia. 42.

Obœdientiæ duplici præmio se dignum facit, qui cito paret. 45.

de obœdientiæ promptitudine. N 102.

Obœdientiæ substantia est, ut superioris, non subditi voluntas impleatur. 340.

Obœdientiae vim tollit distinctio, num, qui præest, maximus sit an mediocris an minimus. 310.

Obœdiri qui vult sibi multum ab aliis, impetret parum. N 21.

Qui obœdiunt voluntate solum, repugnante ratione, uno tantum pede in religione versantur. 167.

Obsequio Dei qui se suasque rationes postponit, huic Deus multo melius consulit. 61.

Obstacula ubi sunt plura, gratia Dei ibi abundantior. 8.

Oculi sapientis in capite, stulti vero in pedibus sunt. 219.

Offendendus nullus quidem, ii tamen minime, qui, si adversarii forent, possent nostrum in divino obsequio et salutis publicæ studio cursum impedire. 356.

Offensæ justa causa nemini est danda. 175.

Omnia fieri omnibus est necesse ad hominum benevolentiam divini obsequii causa colligendam. 96.

Onus, quod libenter fertur, non sentitur. 250.

Opem Deus differt, ut spem nostram exacuatur. 77.

Opera Deus ponderat, non numerat. 6.

Opera per se bona oportet etiam bene facere. 151.

Operam perdit, qui aliorum mores emendaturus non incipit a se ipso. 3.

Operandum sic, quasi nos nihil, Deus omnia solus sit factururus. 2.

Operarii vineæ Domini altero tantum pede terræ insistere, altero ad iter urgendum sublevato esse debent. 45.

Operariorum bonorum, qui quærant, non quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi, genus rarum est. 271.

Operis vox efficacior est quam oris. 189.

Operum grandium necessitatem Dei gratia ei imposuit, quem in sublimi vocatione constituit. 281.

Opus bonum aliquod omittere, eo quod inde vana gloria sentiatur, alienum est a ratione. N 85.

Opus commendat artificem. 151.

Opus rarum et eximium sexcentis vulgaribus antecellit. 6.

Opes quanto plus amantur, tanto gravior servitus. 143.

Opes quoque habent sua bona. 202.

Opinione sæpe quam re laboramus. 329.

Optimi sunt, quos imitandos designamus. 345.

Optimus qui esse desiderat, curet, ut in suo, quem Deus illi destinavit, gradu bonus sit. 202.

Orando plus proficies quam studendo. 91.

ad orandum bene debet anima prius se profundissime submittere ac humiliare. N 83.

inter orandum cum quis magnam persentiscit spiritus quietem, bonum id signum est concessæ aut concedendæ a Deo gratiæ. N 73.

inter orandum imago aliqua multum poterit inservire memoriæ; at oculi corporales non ita ei affigantur, ut ab ea numquam avelantur; sic enim cerebro noceretur. N 62.

- Orare qui nescit, non novit Deum. N 58.
Oratio schola est, et quomodo. 261.
Oratione homini nihil utilius est, et absque ipsa non diu in via spiritus perdurabis. N 59.
Oratione suspensa, suspendit gratiam et Deus. N 72.
Orationem dæmon maxime timet, odit et impedire conatur. N 61.
Orationem juvat plurimum legisse Sanctorum vitas. N 63.
Orationem vehementer conturbare solent supervenientia phantasmata; attamen perseverandum est. N 64.
Orationi deditus nec ariditate dejiciatur nec extollatur in consolatione. 195.
Orationi hæc debetur gloria, quod sit animorum domina. 261.
Orationi pretium nec ariditas nec consolatio facit. 195.
Orationi vel meditationi temporis spatium præfixum ut decurtetur, hoc frequens est dæmoni agere. 308.
Orationis anima est mentis recollectio. 211.
Orationis hostes. 144.
Orationis qualitates. 144.
Otiosi citius atteruntur viribus quam negotiosi. 347.
Otium gratia plus horret quam vacuum natura. N 51.
Otium, malorum omnium origo, quoad ejus fieri poterit, locum non habeat. 364.
Otium res pestilens homini christiano est. N 27.

P

Pace et tranquillitate animi potiuntur, experientia docente, non ignavi et tepidi, sed ardentes et gnavi in obsequio divino. 337.

Pace et tranquillitate certe non fruetur is, qui habet intra se causam perturbationis ac tumultus. 303.

Pacem animi perfectamque virtutem pigri non acquirunt, quia se ipsos non vincunt. 149.

ad pacem in communitate servandam quid a superiore requiratur. 325.

Pacem qui vult, legem dicat affectibus, ultra quam progredi non sinantur. 208.

Pacem simulat hostis, ut tutius feriat. 52.

Pacis duplex est artificium: nec enim dat offensæ materiam et datam non accipit. 305.

Pacis duplex est et præmium: quod Deo grata sit et hominibus. 305.

Pacis suæ quisque faber est. 149.

Pax nec domi nec foris exspectanda, ubi bellum tot adversi movent affectus. 303.

Pax optima rerum, quas homini natura dedit. 207.

Pænitendum ita, ut in corde contritio, in ore confessio, et in opere sit satisfactio. 357.

Pane Angelorum non ideo abstinendum, quod molliores non experiamur sensus. 103.

De Parendi et obœdiendi modo optimo. 250.

Parum bene fundatum et durable melius est quam multum incertum et male securum. 120.

Parva etiam multum nocent. 105.

Parva negligere error magnus. 23.

in parvis prius danda virtutis experimenta,
quam grandibus adjiciatur animus. 268.

Passio princeps ante omnes alias debilitanda. 128.

Passiones frenare convenit hominem usu rationis præditum ita, ut nihil ex impetu, omnia ex ratione operetur. 118.

Passionum facillimum remedium est nova consuetudo. 58.

Passionum suarum principem et nosse et persequi primus est ad sanctitatem gradus. 147.

Pastores boni quia rari sunt, ideo paucæ fiunt conversiones. 233.

Pati mala non est malum, pati a malis etiam bonum. 75.

Pati multa si te Deus faciat, signum, quod te magnum facere velit Sanctum. 60.

Pati parum aut nihil est in manu nostra. 134.

Patientes in audiendo, in loquendo 'parcos oportet esse cum omnibus quidem, sed præcipue cum inferioribus. 94.

Patientia cæli clavis est. 60.

Patientia commune malorum omnium medicamentum. 164.

Patientia habenda principio bono animarum venatori. 184.

Patientia miseris est velut quoddam numen tutelare, non quod tollat, sed quod levet mala. 54.

Patientia servo Dei maxime est necessaria.
N 48.

- Patria** nullum facit bonum, nullum facit malum. 113.
- Pauca** ferventer plurimis perfunctorie actis præponderant. 337.
- Pauper** non est, qui caret, sed qui eget, nec omnis eget, qui caret, sed qui desiderat. 304.
- Pauperies**, contemptus et insipientiæ titulus ad maiorem Christi imitationem eligendi potius sunt quam opes, honores et doctrinæ existimatio. 47.
- Paupertas** voluntaria plus dat quam fortunæ prodigalitas dare possit. 142.
- de paupertate voluntaria. 295.
- Paupertatis** timor religioso magis est timendus quam ipsa paupertas. 329.
- Peccat** gravius senex quam juvenis. 43.
- Peccata** minima minime contemnenda. 23.
- de peccati fœditate. 298.
- Peccato** gravi cuius anima est noxia, cum eo omnis amicitia dissolvenda est. 36.
- Peccatum** cum quod committitur, cogitandum est, in superbiæ pœnam id a Deo permissum esse. N 4.
- Peccatum** unicum sub sole malum est. 74.
- Peccatum** vel unicum impedivisse pro omnibus totius vitæ laboribus et curis satis magnum impensæ operæ pretium est. 53.
- Perditissimi** etiam amandi sunt, et cur. 112.
- ad **Perfectionem** qui tendit, attendit, non qua itur, sed qua eundum est. 179.
- Perfectionem** sero assequetur, qui viam per suos errores velit discere. 220.

- ad perfectionem uno omnes calle cogere velle, res plena est periculi. 186.
- Perfectionis amans tantum humilitate abundare debet, quantum lampas oleo. 299.
- Perfectionis apex contemnere contemptum. 92.
- Pericula** aliena faciant te cautum. 220.
- Pericula animæ et plura et graviora sunt corporeis. 33.
- Pericula qui timet, non peribit in illis. 122.
- ad pericula, quibus te generoso pede quondam subduxisti, non est redeundum tacitis desideriis. 284.
- Periculi ignorantia summum est periculum. 176.
- Periculi plenum est, una omnes via cogere ad profectum. 27.
- Periculi plus plerumque latet in minimis peccatis contemnendis quam in maximis. 23.
- Periculi res plena est uno omnes calle cogere velle ad perfectionem. 186.
- Periculum semper creabunt vitia nisi valida virtutis manu stirpitus evellantur. 35.
- ad **Perseverandum** in sancto Dei servitio necessaria est frequens confessio et communio. N 71.
- Perseverantia in bonis operibus et sincero servitio Dei, inter alia, a Deo petenda. N 65.
- de perseverantia in ordine dissoluto consilium. N 96.
- Persecutio** flabellum est, quo virtus nostra excitetur. 165.
- Persecutionis utilitas. 8.
- Pertinaciæ** et perseverantiæ discrimen. 230.

Pietas efficacius non præcipitur quam agendo. 33.

Pietati quod tribuitur tempus, non perit. 91.

Pietatis studio nequaquam crede detractum, quod naturæ necessitati conceditur. 101.

Piger et diligens. 18.

Pigri ad animi pacem et ad perfectam virtutis possessionem numquam veniunt, quia se ipsos non vincunt. 149.

Piscator hominum sapiens omnibus se attemperare debet. 159.

ex Placiditate morum qui de virtute fert sententiam, male judicat. 58.

Pluribus intentus minor est ad singula sensus. 339.

Pœnæ inferni facilius tolerandæ amanti Deum quam damnatorum contra Deum blasphemias audire. 21.

Politica optima sinceritas est. 24.

Potestas omnis a Deo; huic resistit qui opponit se potestati. 319.

Præcipitata facile præcipitant. 363.

Præfidentia temeritatis mater est, pedisequam trahens ruinam. 176.

Præsens occasio inconsulte negligitur propter remotam spem multa in obsequium Dei facienda. 191.

De præsentia divinæ recordatione. 332.

Prævisa minus, volita nihil ferient. 134.

Precandi studio deditis par periculum faciunt successus et ariditas. 144.

Prece vel pretio præstat obtinere quod intendis, quam litibus. 207.

Pretium operis geminat, qui exsecutioni addit celeritatem. 83.

- Princeps** persona quomodo debeat commo-
nefieri ob defectum notabilem. N 20.
- Profectum** in spiritu qui facere desiderat,
debet mundum putare pro nihilo, magni
omnes facere, se ipsum contemnere con-
temnique ab aliis nihil curare. N 2.
- Profectum** non speret, qui nescit secum ha-
bitare. 72.
- Profectus** mensura ex vultu, gestibus na-
turæ facilitate aut amore solitudinis male
sumitur, cum a vi, quam sibi quisque in-
fert, sit desumenda. 180.
- in proficiendo magna utilitas est amicum ha-
buisse, cui defectuum tuorum te monere
sit indultum. 182.
- Proficiscimur** tantum, quantum ab amore pro-
prio nos subtrahimus. 7.
- Progredi** ut valeat anima in via spirituali, ad
illius partis oppositum necesse est tendat,
in quam inimicus tentat pertrahere. 341.
- Progressum** spiritualis vitæ faciet quisque
tanto majorem, quanto magis ab amicis
notisque omnibus et a rerum humanarum
sollicitudine sese abduxerit. 309.
- Promissio** tarda et inconsulta displicet Deo:
vota vel omittenda vel implenda. 255.
- Promittendum** non est, quod nolis; minus,
quod non possis explere. 172.
- Promptitudo** parendi excoctæ virtutis cha-
racteristica est. 45.
- Pronissimi** sumus ad aliorum odium et no-
stri amorem, difficillimi ad aliorum amo-
rem et odium nostri. 112.
- Properare** et errare affinia sunt. 257.
- Propheta** non est acceptus in patria. 113.

Propius quo quis Deum accedit, eo melius ad suscipienda bonitatis divinæ dona disponitur. 311.

Proposita (sola) nullum sanctum effecerunt. 83.

Propria gloria non quærenda, sed Dei. 1.
Propriarum rerum deliberatio quomodo facienda, ne amor proprius nos in transversum agat. 198.

Prosperitas longa vitia nutrit. 34.

Prosperitatis nimix pericula. 160.

Proventus futuri et secuturi brevi quædam significatio est tempestas absque nostra culpa in nos sæviens. 164.

Providentia Dei tenerior et paterna de illis, qui sui ipsorum minorem habent. 61.

Providentia divina eos tanto magis purgat in hoc sæculo, quos maxime amat. 331.

Proximi juvandi ratio, quæ longe ac late patet, sanctis desideriis precibusque continetur. 279.

Proximus cum adjuvandus est, pro se quisque nec locum nec tempus habere debet. N 46.

Prudentia exquisita cum mediocri sanctitate plus quam cum minori prudentia major sanctitas. 44.

Prudentia illa sola habet laudem, quæ ad æternæ sapientiæ leges disponit omnia. 44.

Prudentia in loquendo et agendo habenda. 361.

Prudentia non parentis esse debet, sed imperantis. 42.

Prudentia propria numquam standum est, sed ubique consilium a confessario capiendum. N 70.

Prudentia te uti superior non vetat, cum aliquid tibi præcipit. 141.

Prudentia utendum in fratribus commonendis. N 98.

Prudentia virtus non esset, si omnia, quæ nobis incidunt, consilia essent. 363.

Prudentis vere hominis est suæ ipsius prudentiæ minime fidere. 328.

Publicæ potissimum res non inchoentur, nisi media ad finem deducendi sint prævisa. 219.

Pugillus in pace melior quam thesauri cum jurgio. 26.

Punientis defectus persæpe major est quam puniendi. 98.

Pusillanimes cogitationes dum dæmon animo affundit, hic acceptorum jam a Deo beneficiorum memoria est erigendus. 192.

Pusillanimitas tua dæmonem audaciorem facit. 200.

Q

Quies imperturbata ex animi compositione sumenda est. 303.

Quietem spiritus magnam cum quis inter orandum persentiscit, bonum id signum est concessæ aut concedendæ a Deo gratiæ. N 73.

Quietus eris non aliter nec alibi, nisi in Dei amore conquiescas. 95.

R

Ratio Deo quondam reddenda de omnibus. 333.

Ratiocinatio bene conjuncta esse potest cum virtute obœdientiæ. 141.

Rationes humanæ postponendæ sunt divinis. 42.

Recedere ab instituti regula est accedere ad errorem omnium gravissimum. 49.

Recidivæ pericula. 284.

Recollectio mentis est anima orationis. 211.

Recordatio beneficiorum et gratitudinis materia et novæ spei stimulus est. 192.

Rectores caveant, ne suos asperitate a se faciant alienos. 137.

Reformaturus mundum a seipso incipiat, secus oleum ac operam perditurus. 227.

Regimen animarum est ars artium, quam qui maxime callere se credit, callet minime. 27, 185.

Regis cælestis servus in comparatione cum aulico principis terreni. 360.

Regula agendorum prima. 1.

Regula est religiosi anima: quantum ab illa recedit, tantum perdit spiritus. 49.

Regulæ cum detrimento qui religiosos adhibent ad procurationem divini obsequii, arbo-rem destruunt, ut fructum inde carpant. 49.

Regulæ vis et benedictio. 116.

Rei pretium non color nec opinio, sed ad intentum aptitudo facit. 80.

Rem Deus attendit, non censum. 6.

Res creata nulla potest talem in anima lætiti-
am creare, quæ possit æquare gaudium
Spiritus Sancti. 87.

Res tantum valet, quantum illam Deus fecit
valere. 80.

Religionem qui cogitat, discat suam antea
frangere voluntatem in iis, in quibus ma-
jorem sentit difficultatem. N 86.

Religiosi boni munus est ad Dei, non ad principis obsequium homines promovere. 183.

Religiosorum cœtuum vita quasi omnis est in conservatione primi spiritus. 338.

Religiosos nulla res magis facit mundo despicabiles, quam si varias secti per partes inter se dividantur. 187.

Religiosos qui adhibent ad procurationem divini obsequii cum detrimento regulæ, arborem destruunt, ut fructum inde carpant. 49.

Religiosum oportet esse acephalum. 138.

Religiosus veri nominis non solum a sæculo liber esse debet, sed etiam a semetipso. 14.

Relinquere Deum propter Deum magnum lucri spiritualis compendium est. 17.

Remissio plura reipublicæ minatur damna quam severitas. 355.

Repentina resolutio ut facilis, ita parum utilis. 225.

Repentinæ mutationes Dei opus sunt, non hominum; nos sensim et per gradus operari ars docet et natura. 244.

Reprehensio intempestiva idem facit quod violenta medicina: plus nocet sæpe quam morbus. 217.

Reprehensio principum et magistratuum particularis plus damni et scandali quam remedii generat. 256.

Repulsam et contumaciam pati duplex vulnus est, quod simul ægre ferri potest. 31.

Repulsam si quis patiatur apud principes aut superiores, id ne ægre ferat, sed ad

eosdem redeat cum eadem vultus liberalitate. N 19.

Resignare debemus nos prorsus in manus Dei. N 95.

de resignatione animæ in manus Dei. N 38.

Resignatus esse debet servus Dei tum ad consolationem tum ad desolationem. N 91.

Resolutione opus est, ut appetitus noster totus in spiritualem convertatur. 7.

Reverentia major ex longinquo. 248.

Ruinæ initium est et certum audaciæ argumentum, suo consilio aut viribus fidere. 38.

S

Sæculares homines quomodo tractandi sint. 236.

Sagacitas melius regit quam potestas. 44.

Salus cujusvis hominis pluris tibi sit quam thesauri omnes mundi universi. 79.

de salute nullius, etiam pessimi, desperandum. 132.

in salute proximi curanda auctoritas necessaria est. 229.

Saluti aliorum ita se debet impendere asceta, ut suæ nihil officiat. 49.

Saluti proximi simul consulitis, dum virtuti operam navatis. 296.

Salutis alienæ quem tenet labor occupatum, efficacius eum semper modestia humilis quam auctoritas juverit. 78.

Salutis et innocentiae pericula. 282.

Salutis in negotio nihil differendum. 37.

Salvarentur plures, si plures plura pate-
rentur. 60.

Sanctimonia debet esse conjuncta cum prudentia agendique cum hominibus modo, alias erit manca atque infirma. 359.

Sanctitas et sanitas relate ad curam animarum. 238.

Sanctitas illa ignava est, quæ laudem captat ex iis, quæ plus stupor quidam naturæ quam virtus operatur. 180.

Sanctitas muta quidem, attamen efficacissima est contio. 189.

ad sanctitatem quid prosit cognitio, videre licet in dæmone. 306.

Sanctitas vitæ non tantum apud Deum, sed et apud homines vel omnia potest vel multum. 189.

Sanctitate cum mediocri prudentia exquisita plus quam cum minori prudentia major sanctitas. 44.

ad sanctitatem gradus primus est passionum suarum principem et nosse et persequi. 147.

ad sanctitatem via compendiosissima et fere sola est abhorreere ab omnibus, quæ mundus amat et amplectitur. 179.

Sanctorum cuicumque desiderare præcellere sanctitate, non est superbiæ. N 69.

Sanctum magnum vult te Deus facere, si multa te pati faciat. 60.

tam sanctum nihil est, quo malus male uti non possit vel casu vel vitio. 237.

Sanctus simul et intractabilis nemo est, quia nemo intractabilis humilis est. 51.

Sanguinis Christi pretio pauci ad salutem utuntur. 154.

Sanitas et sanctitas relate ad curam animarum. 238.

Sanitatis quoddam genus est hominem non esse sanum. 81.

Sapientem simulat etiam fatuus, quamdiu tacet. 177.

Satyras tutus ride, si tua te non arguat conscientia. 64.

Scelerati non resipiscunt nisi amati. 112.
erga sceleratos agendum sicut pia mater erga filium jacentem. 197.

Scientia inflat, nutrit arrogantiam. 67.

Scientia quærenda quidem est, sed sine curiositate et sollicitudine. N 9.

Scientia, quæ robur non accipit a pietate, parum proficit. 199.

Scientiæ abundantia non solet explere desiderium animæ, sed sensus et gustus rerum interior. 306.

Scientiæ divinæ schola suorum profectum non ex discentis ingenio, sed ex docentis voluntate metitur. 72.

Scrupuli, quia inquietant animum redduntque melancholicum, studio omni ac industria fugiantur. N 31.

Scrupulosi debent se omnino suo subicere patri spirituali nec suo credere iudicio, alioquin numquam liberabuntur. N 90.

Scrupulus per tempus aliquod animam rebus spiritualibus vacantem non parum juvat. 318.

Secreti tenacem esse, non modo prudentiæ, sæpe etiam conscientiæ est. 48.

Secreto quidquid loqueris, ita profer, ac si toti hominum communitati loquereris. 48.

Securitatis sub larva perpetua tranquillitas gravissima minatur animæ pericula. 75.

Securior nemo quam humilis. 348.

Senectus est norma gregis, speculum morum. 43.

Senes vix umquam peccant soli: trahunt nempe in sequelam juvenes. 43.

Senex vitiosus virtutis ætate puer est: juvenis virtuosus parum adhuc duravit et tamen diu vixit. 364.

Sensualitas est mala consiliaria. 291.

Sensualitas vulpes astuta: ut molestiam fugiat, simulat ægritudinem. 235.

Sentiendum cum ecclesia catholica. 320.

Sermocinatio Domini ejusque cooperatio cum humilibus. 41.

Sermonis gratia ad agendum cum proximis necessaria est exoptanda. 322.

Sermonis ingressus facile concedendus terrena sapientibus, exitus tibi reservandus. 70.

Sermonis spiritualis utilitas. 171.

Serpens sæpe sub gramine læto latet. 12.

Servire Deo regnare est. 183.

Servis Domini mei dum servio, censeo me Domino ipsi obsequium præstare. 265.

Servus Dei continenter deberet esse animo hilari et sereno. N 30.

Severitatis jam suspicio nocet. 137.

Sibi prius multum vacare debet, qui aliis utilis esse cupit. 33.

Signa si a Deo expetenda sunt, et plura et clariora expetenda sunt de solis præceptis servandis quam de servandis consiliis. 57.

Signum instabilis animi sui que victoriam fugientis est, de loco sperare morum mutationem. 4.

- Silentii** legem frustra verbis imponis, si exemplo veniam præbes manifestandi. 48.
- Silentii** lex exacte observata indubium religiosæ domus rite institutæ indicium. 127.
- Silere** quam loqui præstat certis in causis. 30.
- Similitudine** morum studiorumque animi capiuntur. 96.
- Similitudo** morum mater est amorum. 47.
- Singularitatis** omnis genus fugere ad virtutem pertinet. N 24.
- Sol** quoque facit umbras, non ideo tamen proscribendus a publico. 237.
- Soli** væ; quia, cum ceciderit, non habet sublevantem se. 176.
- Solitudinis** et silentii nativus amor non virtus, sed morositas potius censenda. 180.
- Solitudo** virtutis academia. 72.
- Sollicitudinem** in minimis dæmon facit maximam, ut ad maximos sub specie boni errores inducat. 193.
- Sollicitudo** nimia, etiam in sanctis, sanctitas non est. 193.
- Sollicitudo** pro futuris nimia filia est pusillanimitatis. 329.
- Sordidum** et incompositum in te quidquam non patere, sed nec affectatam diligentiam. 106.
- Sorditiem** animæ inducit nimia corporis mundities. 285.
- Spe** futurorum dæmon præsentia impedit. 216.
- Spei** magnitudo est obtinendarum mensura gratiarum. 114.
- Spem** ope divina destitui prodigiis omnibus majus et hactenus inauditum foret. 140.

Sperandum tanto plus in Deum, quanto res magis videntur desperatæ. 77.

Spes et nomen et robur amittit, dum mediis nitimur, quæ videmus. 77.

Spes nostræ pusillæ nos pauperes faciunt, non Deus. 140.

Spiritus comprimere difficilius est quam carnem affligere. 346.

in **spiritus** primi conservatione quasi omnis vita est religiosorum cœtum. 338.

Spiritus vegetatur, dum languet corpus. 81.

Studium male ponitur in precum assiduitate, quod in domandis affectibus collocandum. 35.

Stultus haberi desidera ab omnibus, ut sapiens habearis a Deo. 249.

Stylo vindice non est opus, ubi sui ipsius vindex est veritas. 30.

Suavius est nihil quam amare Deum, sed ita, ut ex amore illius multa patiaris. 76.

Subditus debet obœdire superiori, non superior subdito. 340.

Subjici Deo in superiore est optima vitiis extirpandis medela. 56.

Sublevantem se non habet solus, cum ceciderit. 38.

ad **Sublimia** quisquis eniti velit, longe ad infima ei est descendendum. 62.

Sublimitas periculosa est. 62.

Subsidia numquam deerunt in causa Dei necessaria. 140.

Successus et ariditas par periculum faciunt precandi studio deditis. 144.

Superior debet errores quam primum tollere, ne, si semel iterumve coniveat, mos in legem transeat. 251.

Superior divinæ voluntatis interpret est. 310.

Superior ille malus, sub quo nihil ulli liceat; pejor, sub quo omnia omnibus. 355.

Superior ita tractet subditos, ut sine gemitibus vivant alacres et Deo serena mente serviant. 217.

Superior non subdito, sed subditus superiori obœdire debet. 340.

Superior videat, ne caritatis particularis affectus universali noceat. 325.

Superiores quanto exactius res omnes internas suorum noverint, tanto majori cum diligentia, amore et sollicitudine eos juvare poterunt. 321.

Superiori solum propterea obtemperandum est, quod vices Dei gerat. 344.

Supellex templi parce nec nisi cogente necessitate expendenda est, quia supellex Dei est. N 78.

Superbiæ non est, Sanctorum cuicumque desiderare præcellere sanctitate. N 69.

Suspectum quem habet subditus de sinceritate, paribus occurrere armis avet tutaque omnia suspecta credit. 44.

T

Tacere ad calumniam certissimum vindictæ genus. 30.

Tacere facilius est quam loqui. 40.

Taciturnitate tua os æmuli sigillabis. 242.

Tardandum non in bono. N 26.

Tarditas et mora in obœdiendo multum gratiæ demit. 157.

Temeritas, non fervor est suis majora viribus audere. 276.

Tempestas absque nostra culpa in nos sæviens est quædam futuri et secuturi brevi proventus significatio. 164.

Temporalis jactura quavis peior est minima caritatis jactura. 26.

Tempori Deus gratias alligavit: neglectæ gratiæ non redeunt. 308.

Temporis fallendi causa ad te venientibus de rebus ultimis occurre. 99.

Tempus multis medetur, alia sponte veniunt ad maturitatem. 98.

Tempus tantum valet, quantum æternitas. 18.

Tentari te Deus non sinet super id, quod potes. 136.

in **tentatione** spes accersenda est et cogitatio adfuturæ brevi consolationis. 324.

in **tentationem** carnalem consensumne sit necne, disquisitio facile renovat **tentationem**. N 75.

Tentationes carnales timendæ sunt in invaletudine, et in ipsa etiam senecta, quamdiu possunt claudi palpebræ et aperiri. N 76.

contra **tentationes** nocturnas ante cubitum recitandus Hymnus *Te lucis ante terminum*. N 58.

Tepiditas et negligentia semper mæstos pariunt ignavo labores. 347.

a tepore ac pigritia omni tamquam ab hoste capitali abhorrendum in exercitiis bonis et sanctis. 214.

ex tepore pariter et fervore nimio animi morbi proficiscuntur. 270.

Terrenorum caliginem melius videt, qui sincero oculo cælum aspicit. 286.

Thesauri omnes mundi universi minoris tibi sint quam cujusvis hominis salus. 79.

Thesauris cum jurgio melior pugillus in pace. 26.

Timendum semper et numquam sibi confidendum est. N 55.

Timor belli ipso bello pejor. 136, 192.

Timor Domini initium sapientiæ. 170.

Timor Numinis offendendi unicus coërceat nos. 74.

Tiro in spiritu ne quærat alios convertere. N 89.

Torporis nostri causa unica, quia claudicamus in utramque partem. 7.

Tractabiles Dei manui debemus nos offerre. 90.

Tranquillitas animi ad rectæ rationis regulam compositi facit bonum. 9.

Tranquillitate animi potiuntur, experientia docente, non ignavi et tepidi, sed ardentes et gnavi in obsequio divino. 337.

Tranquillitate ipsa nulla est pejor tempestas. 75.

Tribulationibus carens servus Dei quid facere debeat. N 47.

Tribulationis leve pondus æternæ gloriæ operatur. 54.

Tribunal iniquum, ubi judex idem est ac reus. 302.

Tristitia cum mentem obnubilaverit, cave aliquid decernas. 317.

ad tristitiam fugandam optimum medium oratio. N 101.

Tutus inter homines agere versarique quisquis desiderat, æquus sit omnibus, obnoxius nemini. 59.

U

ad **Unionem** ex utraque parte juvabit omnis rerum temporalium contemptus. 323.

Unius casus ceteris est terrori et multorum fervori in via virtutis teporem aspergit. 273.

Unum est necessarium. 169.

Usu nullus certior est magister. 257.

Usus rerum necessitas definiat, non cupiditas. 66.

Usus longus est maximus rerum etiam optimarum hostis et corruptor. 125.

Usus rei rem bonam facit. 81.

Usus rem bonam vel malam facit. 115.

Utilitas persecutionis. 8.

V

Vacuus spiritu quomodo hoc alios replebit? 33.

Vanitatis aucupes infelices. 16.

Vanitatis vitium ex ignorantia et cæco sui amore nascitur. 16.

Venator animarum bonus initio multa dissimulare debet, quasi nesciat. 184.

Venena quoque prosunt rite attemperata. 115.

Verborum ubi est flumen, ibi vix gutta mentis. 177.

Veritas oppugnari potest, expugnari non potest. 24.

Veritas sua semper luce splendet, ubi mendacium tenebris offunditur, sed his castigandis sola rei præsentia sufficit. 353.

Veritas ubi sui ipsius est vindex, vindice stylo non est opus. 30.

Versipellis se prius fallit quam alios. 24.

Vestis tua, ut quadret, quomodo esse debeat. 135.

Vetus homo in virtutis tirocinio ita est mortificandus, ne novus moriatur. 218.

Via duplici nos Deus instituit, una per se, altera per hominem. 123.

Via omnes una cogere ad profectum periculi plenum est. 27.

Vigilem pro se habet Deum, qui propter Dei obsequium sui suorumque commodorum obliviscitur. 91.

Vince te ipsum. 252.

Vindicare si cogitas, hosti palmam porrigis, quia vulnus, quod intentabat, te accepisse gemitu doles. 212.

Vindice opus non est stylo, ubi sui ipsius vindex est veritas. 30.

Vindicta Dei justa est, ut, de quo quis alium vitio reum putat, ejus reatum contrahat. 288.

Violenta terrent. 70.

Viribus suis fidere, certum audaciæ argumentum et ruinæ initium est. 38.

Virtus consistit inter hostes, quorum quilibet satis est ad iter impediendum, acediam nempe et nimiam sui fiduciam. 270.

Virtus coronam in arduo constituit. 6.

Virtus desinit in malum, si regula et moderatio absit. 307.

Virtus in medio. 59, 145.

Virtus non aliter nutritur quam adversis. 75.

Virtus non in censu, sed in fortitudine, hæc non in numero, sed in animo consistit. 133.

Virtus non tantum apud Deum, sed et apud homines vel omnia potest vel multum. 189.

Virtus novicia instar florum. 5.

Virtus sine adversario languet. 160.

Virtus sine prudentia est nulla virtus. 109.

Virtute malo præstare servos Dei quam numero. 133.

Virtute mascula solidi etiam de nævis exilibus severius sunt castigandi. 105.

de virtute plus, minus de scientia. 67.

Virtutem aliis suadere qui volet, sibi prius persuadeat, alias inefficax cadet oratio. 245.

ad virtutem genius difficilior si seipsum fortiter expugnet, duplo meritis auctor evadet præ illis, quibus lene ac lentum ingenium nihil facessit negotii. 58.

ad virtutem nulla via tutior quam ordinaria. 161.

Virtutem operari discamus, non speculari. 67.

Virtutem parum suadebunt, qui ejus parum sunt tenaces. 187.

Virtutem perfectam pacemque animi non acquirunt pigri, quia se ipsos non vincunt. 149.

Virtutes sunt sorores; non colliduntur ad invicem. 196.

Virtuti a teneris assuevisse maximum est vitæ probæ magisterium. 206.

Virtuti dum operam navatis, simul saluti proximi consulitis. 296.

Virtuti juvenum periculosa negotia perperam creduntur. 5.

Virtuti suæ qui fidit, nullam habet. 176.

Virtutis academia solitudo. 72.

Virtutis basis processus est; nemo in bono stare potest: vel progredi debet vel regreditur. 269.

Virtutis certus index non contemplatio, sed humilitas est. 51.

Virtutis commendatio a viro gravi profecta multos plus quam virtus ipsa ad sui amorem invitat. 205.

Virtutis exercitio quantum accedit moræ, tantum laudis decedit. 83.

Virtutis experimenta prius danda in parvis, quam grandibus adjiciatur animus. 268.

Virtutis impulsu interiori agi oportet dotes naturæ, ut sint in salutem animarum efficares. 93.

Virtutis in schola actus ponderantur, non numerantur. 151.

Virtutis in tirocinio vetus homo ita est mortificandus, ne novus moriatur. 218.

Virtutis nisi dirigantur imperio magna ingenia, magna minantur ea pericula. 215.

Virtutis nomen non meretur, amare Deum inter prospera. 76.

Virtutis non obviæ esse debet, qui peccatorum conversioni operam suam vult addicere. 107.

ad virtutis officia etiam parvuli animari possunt donis et bellariis. 206.

Virtutis parens est moderatio, indiscretio vero noverca. 342.

Virtutis pedisequa est constans mentis lætitia. 117.

Virtutis regula hæc est: mala pati, bona facere. 60.

Virtutis studium labefactatur continua prosperitate. 34.

Virtutis via indefesso progressu alacriter metienda, quasi nunc primo tam longum iter susciperetur. 148.

ad virtutis viam persequendam non modicum conducit cogitare, non esse ullum in hac vita purgatorium, sed vel cælum vel infernum. N 28.

Visiones desiderare res est ingentis plena periculi personis spiritualibus. N 92.

Vita bona multum litteris antecedit ad Spiritus Sancti dona tum percipienda tum communicanda. 278.

Vita bona necessaria est nobis pro nobis, fama bona pro aliis. 205.

Vita violenta manu exturbari præstat, quam vanitati vivere. 301.

Vitæ Sanctorum perlegendæ non sunt curiose, sed pedetentim et studiose. N 82.

Vitæ spiritualis gradus sunt tres: vita animalis, vita humana, vita angelica. N 68.

Vitam dare pro Christo mors est omni vita dulcior. 213.

Vitia aliena documento sint ad cautelam, non incitamento ad sequelam. 179.

Vitia erunt, quamdiu homines. 98.

Vitia multa simul debellare est omnibus indulgere. 128.

Vitia nisi valida virtutis manu stirpitus evelantur, semper creabunt periculum. 35.

Vitia nostra servient nobis ad triumphos, si ea victoriæ nostræ materiam statuamus. 162.

Vitia nutrit prosperitas longa. 34.

Vitia sua mali etiam nolentibus affricant. 36.

Vitium in nobis præcipuum ante omnia debellandum. 128.

Vivendum ita, tamquam hodie morituris, cum nemo sibi tuto crastinum polliceri possit. 37.

Vivendum quotidie ita, ac si dies hodiernus sit vitæ postremus. N 99.

Vivere bene fons purorum solaciorum. 87.

Vivere discamus, non loqui. 67.

Vituperium foret, a malis laudari et commendari. 8.

Vocationis finis infracto animo enitendus. 153.

Volenti nihil difficile, maxime ex iis, quæ fieri debent ex amore. 263.

„Volo“ et „Nolo“ non habitant in hac domo. 234.

Voluntas aliena magis exsequenda quam propria. N 102.

Voluntas est primum inter relinquenda. 234.

Voluntas imprimis vincenda. 161.

Voluntas nostra perversa nisi Dei liberalitati obicem poneret, plurimas nobis ultro gratias largireretur. 266.

Voluntas propria fermentum est, quod operi etiam bono admixtum totum inficit. 121.

Voluntas propria quidquid suaserit, suspectum habe. 121.

Voluntatem propriam qui scit refrenare, in præalto virtutis gradu est. N 17.

Voluntatis propriæ abnegatio pluris facienda est quam mortuorum suscitatio. 56.

Voluptas irritat appetitum, non satiat, animum non implet, sed inquietat. 68.

Voluptas nulla sincerior quam voluptatibus carere posse. 287.

Voluptas omnis plus habet mæroris quam voluptatis. 120.

Voluptas vera in nobis nascitur et pro mensura cognitionis adolescit. 274.

in Votis emittendis condicio plerumque adjiciatur, si potero, si recordatus fuero, vel similis. N 94.

Z

de Zelo gloriæ Dei proximorumque salutis. 152.

Zelum putamus, et sæpe sensualitas est. 32.

Zelus inconsideratus persæpe eo nos adducit, ut caritatis obliviscamur. 173.

